DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

Rok III WARSZAWA, dnia 5 listopada 1937 r. Nr 22

TREŚĆ:

II. ZATRUDNIENIE i MIGRACJA.

Str.

Poz. 305. Rozporządzenie M. O. S. z dnia 23.X. 1937 r. o czasowym zmniejszeniu liczby dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, w odniesieniu do niektórych kategoryj robotników sezonowych (Dz. U. R. P. z dnia 30.X. 1937 r. Nr 76, poz. 553) . . . 604

Poz. 306. Okólnik Min. Skarbu z dnia 23.X. 1937 r. L. D. V. 9497/1/37 w sprawie interpretacji art. 26 ustawy o Funduszu Pracy (Dz. Urz. M. Skarbu z dnia 30.X. 1937 r. Nr 28, poz. 843) 605

III. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE.

Poz. 307. Pierwszy protokół dodatkowy do konwencji polsko - francuskiej z dnia 21 grudnia 1929 r. dotyczącej ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy i śmierci robotników i pracowników zatrudnionych w górnictwie 605

Poz. 308. Drugi protokół dodatkowy do konwencji polsko-francuskiej z dnia 21 grudnia 1929 r. dotyczącej ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy i śmierci robotników i pracowników zatrudnionych w górnictwie 609

IV. OPIEKA SPOŁECZNA.

Poz. 309. Pismo okólne M. O. S. z dnia 20.X. 1937 r. Nr Oin 1/I/30-7 w sprawie rewizji lekarskiej w junackich hufcach pracy 613

Poz. 310. Pismo okólne M. O. S. z dnia 30.X. 1937 r. Nr Oin 7/I/34-7 o odpisach decyzji o przyznaniu, zmianie wymiaru lub wstrzymaniu inwalidzie zaopatrzenia pieniężnego 615

V. ZDROWIE PUBLICZNE.

Poz. 311. Okólnik C. 90 M. Skarbu z dn. 13.X. 1937 r. L. D. IV. 11057/1/37 w sprawie przedkładania wykazów kwartalnych o przywiezionych, wywiezionych oraz skonfiskowanych środkach i przetworach odurzających (Dz. Urz. M. Skarbu z dn. 20.X. 1937 r. Nr 27, poz. 821) 615

Poz. 312. Pismo okólne M. O. S. z dn. 21.X. 1937 r. Nr W. 1/115-7 w sprawie sporządzania ewidencji pracowni bakteriologicznych w kraju 617

Poz. 313. Pismo okólne M. O. S. z dn. 23.X. 1937 r. Nr Zn. 3e/18-7 w sprawie czasowego pozbawienia Dawida Golda prawa wykonywania zawodu aptekarskiego 620

Poz. 314. Pismo okólne M. O. S. z dn. 2.XI. 1937 r. Nr Zn. 3c/21-7 w sprawie ewidencji bezpłatnych leków dla ubogich 620

Poz. 315. Pismo okólne M. O. S. z dn. 5.XI. 1937 r. Nr Zn.3e/7-7 w sprawie wycofania z obrotu preparatu organoterapeutycznego p. n. „Extractum testiculorum aquosum D. Kaleniczenki" 620

Poz. 316. Pismo okólne M. O. S. z dn. 5.XI. 1937 r. Nr Zn. 9/18-7 w sprawie kursu dokształcającego dla lekarzy z zakresu eugeniki 621

VI. SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE.

Str.

Poz. 317. Okólnik M. O. S. z dn. 26.X. 1937 r. Nr Bd. 1/33-7 w sprawie oddłużenia funkcjonariuszów państwowych i zaliczek na uposażenie 622

KOMUNIKATY.

Poz. 318. Zmiany personalne w Zarządzie Centralnym M. O. S., w urzędach i zakładach podległych. 623
Poz. 319. Zbiór układów zbiorowych pracy 624
Poz. 320. W sprawie wydawnictwa „Uzdrowiska Polskie" 625
Poz. 321. W sprawie wydawnictwa „Prawo Pracy" M. Stępczyńskiego i S. Walewskiego . . . 625

II. Zatrudnienie i migracja.

305.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 października 1937 r.

o czasowym zmniejszeniu liczby dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w odniesieniu do niektórych kategoryj robotników sezonowych.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1937 r. Nr 76, poz. 553).

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 41 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 58, poz. 555) zarządzam, co następuje:

§ 1. Zmniejsza się do czterech liczbę dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w okresie 12 miesięcy przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłków w odniesieniu do bezrobotnych robotników sezonowych wszystkich kategoryj, za których wkładka wynosi 4% (§ 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie robotników sezonowych, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 559), na warunkach wymienionych w § 2 rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Przepis § 1 rozporządzenia niniejszego odnosi się do tych robotników sezonowych, którzy zgłoszą swe prawo do zasiłków w okresie od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego do dnia 31 marca 1938 r.

Ponadto bezrobotni robotnicy sezonowi, którzy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zgłosili swe prawo do zasiłków, lecz zasiłków tych nie uzyskali z powodu braku warunku, przewidzianego w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, mogą do dnia 31 marca 1938 r. dokonać ponownego zgłoszenia prawa do zasiłków na podstawie § 1 rozporządzenia niniejszego. W tym przypadku przy ustalaniu uprawnień bezrobotnych do zasiłków miarodajna będzie data ponownego zgłoszenia się bezrobotnego o zasiłki.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1937 r.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

306.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 października 1937 r.

L. D. V. 9497/1/37

w sprawie interpretacji art. 26 ustawy o Funduszu Pracy.

(Dz. Urz. M. Skarbu z dnia 30 października 1937 r. Nr 28, poz. 843).

Do

wszystkich izb skarbowych, urzędu wojewódzkiego śląskiego (wydział skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z wątpliwościami, wysuniętymi przez niektóre izby skarbowe w sprawie opłat na rzecz Funduszu Pracy od wpływów za kwatery stałe, przydzielane osobom wojskowym w wykonaniu postanowień ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681) — Ministerstwo Skarbu, nawiązując do okólnika z dnia 28 maja 1936 r. L. D. V. 6119/1/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 15, poz. 499) — wyjaśnia w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej, iż opłaty potrącane z uposażenia osób, korzystających ze wspomnianych kwater, nie mają charakteru czynszu dzierżawnego osiągniętego z najmu mieszkań lub budynków w całości lub części, a zatem wpływy z tych opłat nie podlegają opłatom, przewidzianym w art. 26 ustawy o Funduszu Pracy.

Jeśli natomiast kwatery stałe są przydzielane w nieruchomościach, wynajmowanych na ten cel przez Państwo lub związki samorządowe, to obowiązek uiszczania opłat, z art. 26 ustawy o Funduszu Pracy, ciąży na właścicielach wynajętych nieruchomości z tytułu wypłacanego im przez Skarb Państwa lub związek samorządowy czynszu dzierżawnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki*

III. Ubezpieczenia społeczne.

307.

PIERWSZY PROTOKÓŁ DODATKOWY

do konwencji polsko-francuskiej z dnia 21 grudnia 1929 r., dotyczącej ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy i śmierci robotników i pracowników zatrudnionych w górnictwie.

Przekład.

PROTOKÓŁ.

Z zastrzeżeniem zgody Ministra Opieki Społecznej Polski i Ministra Pracy Francji, niżej podpisani:

ze strony polskiej,

p. Stanisław FISCHLOWITZ, Radca Ministerstwa Opieki Społecznej,

ze strony francuskiej,

p. Marcel BERNARD, Radca Stanu, Dyrektor Generalny Ubezpieczeń Społecznych i Wzajemności w Ministerstwie Pracy,

p. Jules LAURENT, Dyrektor Działów Technicznych i Ogólnej Administracji Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Pracy,

p. LANGE, Dyrektor Autonomicznej Kasy Pensyjnej Górników,

PROTOCOLE.

Sous réserve de l'approbation du Ministre du Travail de France et du Ministre de l'Assistance sociale de Pologne, les soussignés:

du côté polonais:

M. STANISŁAW FISCHLOWITZ, Conseiller au Ministère de l'Assistance sociale,

du côté français:

M. MARCEL BERNARD, Conseiller d'Etat, Directeur général des assurances sociales au Ministère du Travail,

M. JULES LAURENT, Directeur des Services techniques et de l'Administration générale des assurances sociales au Ministère du Travail,

M. LANGE, Directeur de la Caisse autonome de retraites des ouvriers mineurs,

uzgodnili — celem wykonania Konwencji z 21 grudnia 1929 r. między Polską a Francją, dotyczącej ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, starości i śmierci robotników i pracowników zatrudnionych w górnictwie, w wykonaniu artykułów 34, 35 i 36 § 3 powyższej Konwencji, co następuje:

ont convenu ce qui suit en vue de l'exécution de la Convention du 21 décembre 1929 entre la Pologne et la France relative à l'assurance invalidité-vieillesse-décès des ouvriers et employés des mines, par application des articles 34, 35 et 36, § 3, de ladite Convention.

I. Zastosowanie art. 8, 11 i 19 Konwencji.

Obliczanie renty, obciążającej Francję i Polskę, będzie dokonywane w następujący sposób:

a) Przy ustalaniu renty, obciążającej Polskę, każdy rok pracy lub okres zastępczy, przebyty we Francji, będzie uważany za odpowiednik 52 tygodni lub 12 miesięcy składkowych, w myśl ustawodawstwa polskiego.

Przy ustalaniu renty obciążającej Francję— 12 miesięcy lub 52 tygodni składkowych albo okresów zastępczych, przebytych w Polsce będzie uważane za odpowiednik jednego roku pracy we Francji w myśl ustawodawstwa francuskiego.

Do okresów mniejszych, aniżeli 1 rok (12 miesięcy lub 52 tygodnie) będzie stosowana również ta sama zasada.

Przy powyższym ustalaniu uwzględnia się okresy składkowe i okresy zastępcze, wchodzące w rachubę przy obliczaniu wysokości renty w myśl ustawodawstwa każdego z państw.

W szczególności, Caisse autonome uwzględnia okresy ubezpieczenia dobrowolnego w Polsce, na tych samych warunkach, na których są one zaliczane do wymiaru świadczeń, w myśl ustawodawstwa polskiego.

Również ustalono zgodnie, że ubezpieczeni, zatrudnieni w polskim przedsiębiorstwie górniczym, z którym jest związana huta i którzy pracują bądź w kopalni, bądź w hucie, korzystają z dobrodziejstwa Konwencji, w stosunku do łącznych okresów ich pracy.

Przy obliczaniu renty, obciążającej Polskę, jeżeli renta jest przyznawana na mocy ustawy polskiej z dnia 28 marca 1933 r. przyjmuje się, że zainteresowany otrzymywał za swą pracę we Francji płacę w wysokości przeciętnej płacy, otrzymanej za swą pracę w Polsce.

b) Przy obliczaniu części renty, obciążającej każde z dwóch państw, po przyjęciu za podstawę renty, ustalonej w sposób podany wyżej — bierze się w rachubę stosunek pomiędzy ilością miesięcy lub tygodni składkowych, albo okresów zastępczych wchodzących w rachubę stosownie do ust. a) w każdym państwie z łączną sumą miesięcy lub tygodni składkowych i okresów zastępczych w obu państwach.

W przypadkach, w których kasy górnicze Zagłębia Dąbrowskiego przyznają zamiast renty

I — Application des articles 8, 11 et 19 de la Convention.

Pour le calcul de la pension à la charge de la Pologne et de la France, il sera procédé de la manière suivante:

a) Pour la détermination de la pension pour ordre à la charge de la Pologne, chaque année de service ou de période assimilée accomplie en France sera considéré comme représentant 52 semaines ou 12 mois de cotisations au regard de la législation polonaise.

Pour la détermination de la pension pour ordre à la charge de la France, 12 mois ou 52 semaines de cotisations ou de périodes assimilées accomplis en Pologne seront considérés comme représentant une année de services en France au regard de la législation française.

Les périodes inférieures à une année, 12 mois ou 52 semaines seront également prises en considération.

Pour cette détermination, il est fait état d'autre part des périodes de cotisations et des périodes assimilées entrant en compte pour le calcul du montant de la pension au regard de la législation de chaque pays.

En particulier, la Caisse autonome fait état des périodes de l'assurance facultative en Pologne, dans les mêmes conditions qu'il en est tenu compte pour le calcul des prestations d'après la législation polonaise.

Il est également entendu que les assurés d'une exploitation minière polonaise à laquelle est attachée une fonderie, qui travaillent, tantôt à la mine, tantôt à la fonderie, ont droit au bénéfice de la Convention pour l'ensemble de leurs périodes de versements dans cette exploitation.

Pour le calcul de la pension pour ordre à la charge de la Pologne, lorsque la pension est attribuée en vertu de la loi polonaise du 28 mars 1933, il sera supposé que l'intéressé recevait pour les services qu'il a effectués en France un salaire égal au salaire moyen qu'il a perçu pour ses services en Pologne,

b) Pour le calcul de la part de pension à la charge de chacun des deux pays, on prend en considération, en se basant sur la pension pour ordre obtenue comme il a été dit ci-dessus, la relation entre le nombre de mois ou de semaines de cotisations ou de périodes assimilées entrant en compte conformément à l'alinéa a) dans chaque pays, et le nombre total de mois ou de semaines de cotisations ou de périodes assimilées dans les deux pays.

Lorsque les Caisses minières du bassin de Dąbrowa accordent, au lieu d'une pension, un

odprawę — wówczas ta odprawa jest obliczana na podstawie łącznych okresów zatrudnień, zgodnie z postanowieniami art. 8, 11 i 19 Konwencji.

c) Jeżeli zainteresowany nie przebył łącznie w obydwu państwach minimalnego okresu pracy, wymaganego do nabycia uprawnień do dodatków w myśl ustawodawstwa francuskiego — Caisse autonome przyznaje mu tylko rentę starczą, odpowiadającą składkom, wpłaconym na jego rachunek ubezpieczeniowy podczas okresów pracy, przebytych we Francji.

II. Zastosowanie art. 29.

a) Przy zastosowaniu art. 29 przeliczenia rent, należnych na podstawie art. 8, 11 i 19 dokonywa się, jeśli chodzi o Francję, na franki, po kursie urzędowym giełdy paryskiej, jeśli zaś chodzi o Polskę, na złote po kursie urzędowym giełdy warszawskiej; w obu przypadkach miarodajne są kursy notowane urzędowo w dniu, poprzedzającym datę powstania uprawnień do rent, jeżeli data ta jest jednakowa dla obydwu państw, w przeciwnym razie miarodajne są ostatnie urzędowe notowania giełdowe z dnia poprzedzającego datę późniejszego powstania prawa do renty.

Powyższy przepis będzie miał zastosowanie dopóty jedynie, dopóki waluty obydwu państw zachowają swój obecny parytet złota.

b) Jeżeli Kasy Górnicze Zagłębia Dąbrowskiego przyznają, jak to powiedziano w p. b ust. 2 odprawę zamiast renty, wówczas, w celu zastosowania art. 29, przyjmuje się za rentę, obciążającą Polskę, rentę odpowiadającą tej odprawie, obliczoną według współczynników, stosowanych w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

III. Wypłata zaległych zasiłków i rent inwalidzkich.

Uzgodniono, że wypłata na rachunek Caisse autonome zaległych zasiłków i rent inwalidzkich robotnikom i pracownikom umysłowym przebywającym w Polsce, będzie uskuteczniana wyłącznie (za każdy okres miesięczny lub kwartalny), po przedstawieniu zaświadczenia życia, stwierdzającego, że uprawniony pozostaje bez pracy; jeżeli zainteresowany pracuje, wypłata zasiłku lub renty ulega zawieszeniu i właściwa instytucja ubezpieczeniowa polska poddaje uprawnionego bezzwłocznie badaniu lekarskiemu, zawiadamiając natychmiast o jego wyniku Caisse autonome.

Powyższe badania będą dokonywane według wzoru formularzy dostarczonych przez wspomnianą Caisse.

Koszty tych badań będą obciążały Caisse autonome, która będzie je zwracała w najkrótszym czasie.

capital, celui-ci est calculé sur la base des services cumulables, conformément aux articles 8, 11, ou 19 de la Convention.

c) Lorsque l'intéressé n'a pas accompli au total dans les deux pays le minimum de services exigé pour avoir droit à majoration d'après la loi française, la Caisse autonome lui sert uniquement la rente de vieillesse correspondant aux versements effectués à son compte d'assurance pendant les périodes de travail en France.

II — Application de l'article 29.

a) Pour l'application de l'article 29, la conversion du montant des pensions dues en vertu des articles 8, 11 et 19 s'effectue, en ce que concerne la France, en francs d'après le cours officiel du change à Paris, en ce qui concerne la Pologne, en zlotys d'après le cours officiel du change à Varsovie; les cours à considérer dans les deux cas sont les derniers notés officiellement la veille de la date fixée pour l'entrée en jouissance des pensions lorsque cette date est la même pour les deux pays; dans le cas contraire, ce sont les derniers cours notés officiellement la veille de la date d'entrée en jouissance la plus tardive qui sont retenus.

L'alinéa ci-dessus ne sera applicable qu'autant que les monnaies respectives des deux pays conserveront leur parité or actuelle.

b) Lorsque les Caisses minières du bassin de Dąbrowa accordent, comme il est dit au paragraphe 2 de l'alinea b) ci-dessus, un capital, au lieu d'une pension, il est fait état, pour l'application de l'article 29, comme pension à la charge de la Pologne, d'une rente correspondant à ce capital, calculée d'après les coefficients en vigueur au Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

III — Paiement des arrérages des allocations et pensions d'invalidité.

Il est spécifié que le paiement, pour le compte de la Caisse autonome, des arrérages des allocations et pensions d'invalidité des ouvriers et employés résidant en Pologne ne pourra être effectué, à chaque échéance, mensuelle ou trimestrielle, que sur présentation d'un certificat de vie constatant que le bénéficiaire ne travaille pas; si l'intéressé travaille, le paiement de l'allocation ou de la pension est suspendu et l'Institution d'assurance polonaise compétente fait subir aussitôt une visite médicale au bénéficiaire et en communique immédiatement le résultat à la Caisse autonome.

Lesdites visites seront faites d'après les indications des formulaires fournis par ladite Caisse.

Les frais de ces visites seront à la charge de la Caisse autonome qui en remboursera le montant dans le plus bref délai.

Ze swej strony Caisse autonome udzielać będzie pomocy instytucjom polskim zwracającym się do francuskich Sociétés de secours w sprawie badań lekarskich ubezpieczonych w instytucjach polskich, zamieszkałych we Francji.

Instytucje te będą zwracać koszty badań lekarskich.

De son côté, la Caisse autonome prêtera aux instituts polonais ses bons offices près des Sociétés de secours françaises, en ce qui concerne l'examen médical des assurés des institutions polonaises habitant en France.

Lesdites institutions rembourseront les frais occasionnés par ces examens.

IV. Postanowienia różne.

W przypadku, w którym renta obciążająca obydwa państwa, będzie przyznawana stosownie do art. 8, 11 i 19, Caisse autonome będzie mogła przed ostatecznym przyznaniem renty wypłacać zaliczki na tych samych warunkach, jak robotnikom francuskim.

Co się tyczy sposobu postępowania pomiędzy instytucjami ubezpieczeniowymi obydwóch państw przy stosowaniu art. 24 i 27 uzgadnia się, co następuje:

Jeżeli ubezpieczony przebył okresy ubezpieczenia w obydwu państwach, do przyznania części pensji, obciążającej Francję jest właściwa Caisse autonome; do przyznania renty obciążającej Polskę są właściwe instytucje ubezpieczenia polskiego, do których zainteresowani należeli.

Jeżeli chodzi o wymianę informacyj, niezbędnych do przyznania świadczeń, Caisse autonome komunikuje się bezpośrednio — jeżeli chodzi o zainteresowanych, zamieszkujących w Polsce, z wyjątkiem Górnego Śląska, z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, jeżeli chodzi o ubezpieczonych zamieszkujących na Górnym Śląsku — ze Spółką Bracką w Tarnowskich Górach.

Ustalono, że w razie braku dokładnych danych co do właściwości instytucji ubezpieczeniowej polskiej Caisse autonome będzie zwracać się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, który porozumie się z właściwą instytucją. Poza tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych będzie właściwy, jeżeli chodzi o okresy ubezpieczeniowe przebyte w Kasach Górniczych, położonych na terenie Zagłębia Dąbrowskiego.

Jeżeli instytucje ubezpieczeniowe obydwu państw będą potrzebowały dokładnych informacyj, odnośnie ubezpieczonych, zamieszkałych w drugim państwie — instytucja ubezpieczeniowa tego państwa dostarczy niezbędnych danych.

Przy przyznawaniu renty (na rachunek obydwu państw) Caisse autonome z jednej strony a Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Spółka Bracka z drugiej — będą się posługiwały formularzami M-ter i M-quater, których tekst został uzgodniony.

Jeżeli chodzi o wnioski zainteresowanych, zgłaszane stosownie do art. 24, uzgodniono używanie formularzy zredagowanych w języku francuskim i polskim, których tekst został również ustalony przez obydwie strony.

IV — Dispositions diverses.

Au cas où une pension à la charge des deux pays sera à accorder conformément aux articles 8, 11 et 19, la Caisse autonome pourra consentir, avant la liquidation définitive des droits des interessés, des avances dans les mêmes conditions qu'aux ouvriers français.

En ce qui concerne la manière de procéder entre les institutions d'assurance des deux pays, en application des articles 24 et 27, il est convenu ce qui suit:

Si l'assuré a passé des périodes d'assurance dans les deux pays, la Caisse autonome est compétente pour l'attribution de la pension à la charge de la France; pour la pension à la charge de la Pologne, sont compétents les Instituts d'assurance polonais auxquels ont été affiliés les intéressés.

Lorsqu'il s'agit de l'échange des informations nécessaires pour accorder les prestations, la Caisse autonome traite directement — en ce qui concerne les intéressés habitant dans la Pologne à l'exception de la Haute-Silésie — avec le Zakład Ubezpieczeń Społecznych à Varsovie; en ce qui concerne les ouvriers assurés habitant dans la Haute-Silésie, avec la Spółka Bracka à Tarnowskie Góry.

Il est entendu qu'à défaut d'indications précises sur l'Institut d'assurance polonais compétent, la Caisse autonome s'adressera à Zakład Ubezpieczeń Społecznych à Varsovie, qui saisira l'Institut d'assurance compétent vis-à-vis de la Caisse autonome en ce qui concerne les périodes d'assurance passées dans les Caisses minières situées dans le bassin de Dąbrowa.

Lorsque les Instituts d'assurance des deux pays auront besoin d'indications précises sur les intéressés habitant dans l'autre pays, l'Institution de ce pays fournira les données nécessaires.

Pour l'attribution de la pension à la charge des deux pays, la Caisse autonome, d'une part, et le Zakład Ubezpieczeń Społecznych et la Spółka Bracka, d'autre part, se serviront des formulaires M-ter et M—quater dont le texte a été convenu.

En ce qui concerne les demandes des intéressés à présenter conformément à l'article 24, il est convenu d'utiliser les formulaires rédigés en langue française et polonaise dont le texte a été également arrêté d'un commun accord.

W końcu ustalono:

a) że ubezpieczeni obywatele polscy mają prawo pod tymi samymi warunkami, jak robotnicy francuscy do korzystania z postanowień rozporządzenia francuskiego z 30 czerwca 1931 r., ustalającego system ubezpieczenia pracowników kopalń i przedsiębiorstw zrównanych z kopalniami, jak również zasady koordynacji tego systemu z ogólnym systemem ubezpieczeń społecznych,

b) że w braku układu dotyczącego ubezpieczeń społecznych nie mogą być uwzględniane obecnie, jeżeli chodzi o stosowanie dekretu francuskiego z 30 czerwca 1931 r. zarówno dla robotników polskich jak i robotników francuskich ich okresy pracy lub też okresy składkowe przebyte w Polsce w kopalniach bądź też poza kopalniami.

Niniejszy układ nabiera mocy obowiązującej po dokonaniu wymiany listów między Ministrem Opieki Społecznej polskim a Ministrem Pracy francuskim, stwierdzających, że układ ten zatwierdzają.

Sporządzono w Paryżu w dniu 14 marca 1936 r. w dwóch egzemplarzach.

(—) *Marcel Bernard*
(—) *Jules Laurent*
(—) *Gustave Lange*
(—) *Dr Stanisław Fischlowitz*

Enfin, il est précisé:

a) que les assurés de nationalité polonaise ont droit dans les mêmes conditions que les ouvriers de nationalité française, au bénéfice du décret français du 30 juin 1931 fixant le régime d'assurance des ouvriers et employés des mines et assimilés ainsi que les règles de coordination de ce régime avec le régime général des assurances sociales.

b) qu'en l'absence d'un arrangement concernant les assurances sociales, il ne peut être fait état, actuellement, en ce qui concerne l'application du décret français du 30 juin 1931, pour les ouvriers polonais, comme pour les ouvriers français, de leurs périodes de services ou de cotisations en Pologne, tant dans les mines, qu'en dehors des mines.

Le présent accord ne sera définitif que lorsque le Ministre de l'Assistance sociale de Pologne et le Ministre du Travail de France auront échangé les lettres confirmant leur accord.

Fait à Paris, le 14 mars 1936, en double exemplaire.

(—) *Marcel Bernard*
(—) *Jules Laurent*
(—) *Gustave Lange*
(—) *Dr Stanisław Fischlowitz*

Protokół powyższy po dokonaniu wymiany między polskim Ministrem Opieki Społecznej a francuskim Ministrem Pracy pism, stwierdzających, że został przez nich zatwierdzony, wszedł w życie z dniem 4 kwietnia 1936 r.

308.

DRUGI PROTOKÓŁ DODATKOWY

do konwencji polsko-francuskiej z dnia 21 grudnia 1929 r., dotyczącej ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy i śmierci robotników i pracowników zatrudnionych w górnictwie.

Przekład.

PROTOKÓŁ UZUPEŁNIAJĄCY

do protokółu z 14 marca 1936 roku.

Z zastrzeżeniem zgody Ministra Pracy Francji i Ministra Opieki Społecznej Polski niżej podpisani

ze strony francuskiej:

p. Ferdinand Dreyfus, Radca Stanu, Dyrektor generalny Ubezpieczeń Społecznych i Wzajemności w Ministerstwie Pracy,

p. Jules Laurent, Dyrektor Działów Technicznych i Ogólnej Administracji Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Pracy,

p. Gustave Lange, Dyrektor Autonomicznej Kasy Pensyjnej Górników

PROTOCOLE COMPLEMENTAIRE

du protocole du 14 mars 1936.

Sous réserve de l'approbation du Ministre du Travail de France et du Ministre de l'Assistance sociale de Pologne, les soussignés:

du côté français:

M. Ferdinand Dreyfus, Conseiller d'Etat, Directeur général des Assurances sociales et de la Mutualité au Ministère du Travail,

M. Jules Laurent, Directeur des Services techniques et de l'Administration générale des Assurances sociales au Ministère du Travail,

M. Gustave Lange, Directeur de la Caisse autonome de retraites des ouvriers mineurs;

ze strony polskiej:

p. Tadeusz Dyboski, doktór medycyny, Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Opieki Społecznej,

p. Zbigniew Skokowski, Naczelnik Inspekcji Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Opieki Społecznej,

p. Stanisław Fischlowitz, doktór praw, Radca w Ministerstwie Opieki Społecznej;

porozumieli się co do zmiany i uzupełnienia protokółu z 14 marca 1936 r., zawartego celem wykonania Konwencji z 21 grudnia 1929 r. między Polską a Francją, dotyczącej ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, starości i śmierci robotników i pracowników zatrudnionych w górnictwie, w wykonaniu artykułów 34, 35 i 36, § 3, powyższej Konwencji w sposób następujący:

I. Świadczenia na wypadek inwalidztwa.

A. Sprawa 6-ciu miesięcy pomocy lekarskiej.

Ponieważ ustawodawstwo francuskie wymaga, jako warunek wstępny dla uzyskania świadczeń na wypadek inwalidztwa, by ubezpieczeni otrzymali ze strony Stowarzyszenia pomocy w ciągu co najmniej 6-ciu następujących po sobie miesięcy pomoc leczniczą, zadecydowane zostało, że zainteresowani, zatrudnieni ostatnio w kopalniach polskich, powinni otrzymywać podczas tego samego okresu zasiłek dzienny z tytułu choroby aby mogli mieć prawo do świadczeń na wypadek inwalidztwa wobec Kasy autonomicznej z tytułu ich okresów pracy, podzielonych między kopalnie obu państw (art. 11 Konwencji).

Jeśli chodzi o ubezpieczonych obywateli polskich, którzy byli ostatnio zatrudnieni w kopalniach francuskich i którzy wrócili do Polski w okresie trwania choroby, z tytułu której otrzymywali zasiłki z francuskiego Stowarzyszenia pomocy, przed wyczerpaniem jednak sześciu miesięcy pomocy leczniczej, Kasa autonomiczna zwróci się do francuskich Stowarzyszeń pomocy, aby aż do końca okresu 6-miesięcznego od początku choroby, wpłacały nadal składki, przewidziane w art. 12, ustęp ostatni Kodeksu Ustaw, dotyczących specjalnego systemu emerytur górniczych, a to w tym celu, aby umożliwić zainteresowanym uczynienie zadość temu warunkowi, którego wypełnienie jest konieczne dla uzyskania świadczeń na wypadek inwalidztwa.

B. Badania lekarskie i wypłata świadczeń inwalidzkich przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie.

Zaświadczenia lekarskie, dotyczące zamieszkałych w Polsce ubezpieczonych będą kierowane wraz z przekładem na język francuski przez Zakład w Warszawie do Kasy autonomicznej.

du côté polonais:

M. Tadeusz Dyboski, Docteur en médicine, Directeur des Assurances sociales au Ministère de l'Assistance sociale,

M. Zbigniew Skokowski, Chef de l'Inspection des Assurances sociales au Ministère de l'Assistance sociale,

M. Stanislaw Fischlowitz, Docteur en droit, Conseiller au Ministère de l'Assistance sociale,

ont convenu de modifier et compléter comme suit le protocole du 14 mars 1936, rédigé en vue de l'exécution de la Convention du 21 décembre 1929 entre la France et la Pologne relative à l'assurance invalidité-vieillesse-décès des ouvriers et employés des mines, par application des articles 34, 35 i 36, paragraphe 3, de ladite Convention.

I. Prestations d'invalidite.

A. De la durée des soins exigée pour l'obtention des prestations d'invalidité.

La législation française exigeant, comme condition préalable à l'attribution des prestations d'invalidité, que les assurés aient reçu les soins d'une Société de secours pendant au moins 6 mois consécutifs, il est décidé que les intéressés, occupés en dernier lieu dans les mines polonaises, devront avoir reçu pendant la même période une indemnité journalière de maladie, pour pouvoir prétendre aux prestations d'invalidité à la charge de la Caisse autonome, en raison de leurs services répartis entre les mines des deux pays (article 11 de la Convention).

En ce qui concerne les assurés polonais qui ont été occupés en dernier lieu dans les mines françaises et qui sont rentrés en Pologne au cours d'une période de maladie indemnisée par une Société de secours française avant d'avoir les 6 mois de soins, la Caisse autonome insistera près des Sociétés de secours françaises, pour qu'elles continuent à opérer le versement prévu par l'article 12, dernier alinéa, du Code des lois sur le régime spécial de retraites des ouvriers mineurs jusqu'à l'expiration de la période de 6 mois qui suit le début de la maladie, en vue de permettre aux intéressés de justifier de cette condition nécessaire pour l'obtention des prestations d'invalidité.

B. Contrôle médical et paiement des prestations d'invalidité par l'Institut d'Assurances sociales de Varsovie.

Les rapports médicaux concernant les assurés résidant en Pologne seront adressés à la Caisse autonome par l'Institut de Varsovie, accompagnés de leur traduction en langue francaise.

Zaświadczenia lekarskie, dotyczące zamieszkałych we Francji ubezpieczonych obywateli polskich i francuskich będą wypełniane na formularzach opracowanych przez zainteresowaną instytucję ubezpieczeniową i kierowane przez Kasę autonomiczną do Zakładu w Warszawie.

Honoraria za badania lekarskie, przeprowadzone w Polsce na wniosek Kasy autonomicznej i honoraria za badania lekarskie przeprowadzone we Francji na wniosek instytucyj ubezpieczeniowych polskich, będą regulowane co kwartał na podstawie zestawienia imiennego zbadanych inwalidów wraz z podaniem, odnośnie do każdego z nich, daty badania lekarskiego i wysokości honorarium.

Honoraria te, o ile chodzi o badania lekarskie przeprowadzone w Polsce odpowiadać będą honorariom przewidzianym za badania osób ubezpieczonych w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie.

Jeśli chodzi o koszty podróży chorych, uzgodnione zostało, że instytucja miejsca zamieszkania chorego, która przeprowadza badanie lekarskie, zadecyduje w każdym wypadku, czy należy przyznać zwrot kosztów.

Uzgodnione zostało, że wypłata świadczeń na wypadek inwalidztwa będzie się odbywać każdego miesiąca z wyjątkiem ostatniego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego, wyłącznie po przedstawieniu zwykłego zaświadczenia życia. Jedynie zaświadczenia życia, wystawiane w terminach 31 marca, 30 czerwca, 30 września i 31 grudnia powinny zawierać dane co do tego, czy zainteresowany podjął pracę lub też jej nie podjął. W razie podjęcia pracy Zakład w Warszawie zawiesi wypłatę świadczenia na czas od chwili podjęcia pracy, chyba, że się okaże, że pobierany zarobek jest wyraźnie niższy od 1/3 zarobku robotnika tego samego rodzaju zatrudnionego w Polsce.

W wypadku zawieszenia wypłaty, Zakład winien przystąpić z własnej inicjatywy do przeprowadzenia dochodzeń wraz z badaniami lekarskimi, w celu ustalenia, czy zachodzą warunki do dalszej wypłaty na rzecz zainteresowanego świadczeń na wypadek inwalidztwa; odnośne akta winny być następnie przesłane Kasie autonomicznej w celu powzięcia decyzji.

Kasa autonomiczna i Stowarzyszenia pomocy zastrzegają sobie jednak prawo korzystania z postanowień, które im przysługują na podstawie art. 9 in fine Konwencji, to jest do przeprowadzania z własnej inicjatywy lekarskich badań osób uprawnionych.

Uzgodnione zostało również, że gdy zamieszkały we Francji pensjonista z tytułu art. 11 Konwencji podejmuje pracę, Kasa autonomiczna doniesie o tym zainteresowanej instytucji polskiej.

Kasa autonomiczna i Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie udzielać sobie będą wzajemnie pomocy, o ile chodzi o dokonywanie lekarskich badań osób w nich ubezpieczonych,

Les rapports médicaux concernant les assurés polonais ou français résidant en France seront rédigés sur des formulaires établis par l'organisme d'assurance intéressé et adressés à l'Institut de Varsovie par la Caisse autonome.

Les honoraires des examens médicaux opérés en Pologne à la demande de la Caisse autonome et les honoraires des examens médicaux opérés en France à la demande des organismes d'assurances polonais, seront réglés trimestriellement sur production d'un relevé nominatif des invalides examinés, avec, en regard du nom de chacun d'eux, la date de l'examen et le montant des honoraires.

Ces honoraires, en ce qui concerne les examens faits en Pologne, sont ceux prévus pour les assurés de l'Institut d'assurances sosiales de Varsovie.

En ce qui touche les frais de déplacement des malades, il est convenu que l'organisme de la résidence qui fait procéder à l'examen médical décidera, dans chaque cas d'espèce, s'il y a lieu à indemnisation.

Il est admis que le paiement des prestations d'invalidité sera fait, chaque mois autre que le dernier mois du trimestre civil, sur présentation d'un simple certificat de vie établi par l'autorité locale compétente. Seuls les certificats de vie établis aux échéances des 31 mars, 30 juin, 30 septembre et 31 décembre devront indiquer si l'intéressé a ou non repris le travail. Ee cas de reprise de travail, l'Institut de Varsovie suspendra le paiement de la prestation, dès la reprise du travail, à moins qu'il n'apparaisse que le salaire perçu est nettement inférieur au 1/3 du salaire d'un ouvrier de même condition en Pologne.

Dans le cas de suspension de paiement, il est procédé, sur l'initiative de l'Institut, à une enquête complétée par une visite médicale, en vue de déterminer s'il y a lieu de maintenir au profit de l'intéressé le service des prestations d'invalidité; le dossier est ensuite communiqué à la Caisse autonome en vue de la décision à prendre.

Il est stipulé que la Caisse autonome et les Sociétés de secours se réservent, bien entendu, d'user du droit qu'elles tiennent de l'article 9 in fine de la Convention, c'est-à-dire de faire procéder, de leur propre initiative, à l'examen médical des bénéficiaires.

Il est entendu également que lorsqu'un pensionné au titre de l'article II de la Convention, résidant en France, reprend le travail, la Caisse autonome en avisera les organismes polonais intéressés.

La Caisse autonome et l'Institut d'assurances sociales de Varsovie se prêteront mutuellement leurs bons offices en ce qui concerne l'examen médical de leurs assurés respectifs,

czy to bezpośrednio, czy też za pośrednictwem miejscowych zakładów i instytucyj ubezpieczeniowych.

Postanowienia niniejszego paragrafu I zastępują postanowienia paragrafu III Protokółu z 14 marca 1936 r., dotyczącego wykonania wyżej wymienionej Konwencji z 21 grudnia 1929 r.

II. Świadczenia dla sierot i zasiłki na wypadek śmierci.

Uzgodnione zostało, że minimalne okresy pracy, przewidziane w art. 2 §§ 2, 3, 4 Konwencji, nie będą wymagane przy przyznawaniu świadczeń dla sierot i zasiłków na wypadek śmierci dla pozostałych członków rodziny po tych ubezpieczonych, których praca podzielona jest między oba państwa; świadczenia te obciążają instytucję, do której ubezpieczony należał ostatnio.

III. Postanowienia różne.

A. Obywatelstwo.

Uzgodnione zostało, że zaświadczenia obywatelstwa, sporządzone przez właściwe władze polskie i dołączane do akt tych ubezpieczonych, którzy kierują swe wnioski najpierw do Kasy autonomicznej, powinny zawierać:

1) jeśli chodzi o wnioski o pensję z tytułu starości — dane, stwierdzające, że zainteresowani nabyli obywatelstwo polskie przed ukończeniem 55-go roku życia; dla ubezpieczonych, którzy nabyli to obywatelstwo dopiero później, winna być wykazana dokładna data ostatecznego uznania, że posiadają obywatelstwo polskie;

2) jeśli chodzi o wnioski o świadczenia na wypadek inwalidztwa, dane co do okresu czasu, od którego zainteresowani mogą być bezspornie uznani za obywateli polskich;

3) jeśli chodzi w końcu o świadczenia na wypadek śmierci — dane, że ubezpieczony posiadał obywatelstwo polskie w chwili śmierci.

Przedstawiciele francuscy zakomunikowali w związku z powyższym że informacje te potrzebne są Kasie autonomicznej ponieważ w myśl ustawodawstwa francuskiego prawo do świadczeń wobec Kasy przysługuje ubezpieczonym cudzoziemcom, którzy nabyli obywatelstwo francuskie tylko wtedy, jeżeli nabyli oni to obywatelstwo przed powstaniem ich prawa do świadczeń.

Ten sam warunek powinien więc być wypełniony przez ubezpieczonych obywateli polskich, którzy roszczą sobie z tytułu tego obywatelstwa, na zasadach traktowania z ubezpieczonymi francuskimi, prawo do korzystania z postanowień Konwencji z dnia 21 grudnia 1929 r.

Jeżeli wniosek zgłoszony był najpierw w Zakładzie, Zakład sam zaznacza na kwestiona-

soit directement, soit par l'intermédiaire des organismes et Instituts d'assurance locaux.

Les dispositions du présent paragraphe I remplacent celles du paragraphe III du Protocole du 14 mars 1936 relatif à l'exécution de la Convention du 21 décembre 1929 susvisée.

II. Prestations d'orphelins et allocations au décès.

Il est admis que les minima de services prévus à l'article 2, paragraphes 2, 3, 4 de la Convention ne sont pas applicables lorsqu'il s'agit de l'attribution de l'allocation d'orphelins ou de l'allocation au décès, aux ayants-droit d'assurés dont les services sont répartis entre les deux pays, ces prestations étant à la charge de l'organisme auquel l'assuré était affilié en dernier lieu.

III. Dispositions diverses.

A. Nationalité.

Il est convenu que les certificats de nationalité établis par la autorités polonaises compétentes et joints aux dossiers des assurés qui transmettent leur demande en premier lieu à la Caisse autonome devront, le cas échéant, indiquer:

1° — En ce qui concerne les demandes de pensions de vieillesse, que les intéressés ont acquis la nationalité polonaise avant l'âge de 55 ans; pour les assurés qui auraient acquis cette nationalité seulement après cet âge, la date précise à laquelle ils auront été reconnus définitivement polonais devra être indiquée.

2° — En ce qui concerne les demandes de prestations d'invalidité, l'époque à partir de laquelle les intéressés peuvent être considérés, indubitablement, comme polonais.

3° — En ce qui concerne, enfin, les demandes de prestations décès, que l'assuré était de nationalité polonaise à la date de son décès.

Les représentants français font connaître à ce propos que ces renseignements sont nécessaires à la Caisse autonome parce que d'après la législation française, le droit aux prestations servies par ladite Caisse n'est reconnu aux assurés étrangers ayant acquis la nationalité française que s'ils ont obtenu cette nationalité avant la date d'ouverture de leur droit.

La même condition doit donc être réalisée par les assurés de nationalité polonaise qui excipent de cette nationalité pour réclamer, sur pied d'égalité avec les assurés français, le bénéfice des dispositions de la Convention du 21 décembre 1929.

Lorsque c'est l'Institut de Varsovie qui est saisi en premier lieu de la demande, il men-

riuszu powyższe dane, dotyczące daty uzyskania obywatelstwa.

Kasa autonomiczna zobowiązuje się ze swej strony do dostarczania tych samych danych odnośnie ubezpieczonych obywateli francuskich.

B. Zastosowanie § 2 art. 28 Konwencji.

Dla wykonania § 2 art. 28 Konwencji Kasa autonomiczna prześle Zakładowi w Warszawie listę ubezpieczonych polskich i pozostałych po nich sierot, których uprawnienia do świadczeń zostały załatwione przez Kasę do chwili obecnej.

C. Wypłata zaległych świadczeń w razie śmierci.

Istnieje zgoda co do tego, że w razie śmierci uprawnionych pensjonistów w Polsce instytucje polskie będą wypłacać zaległe świadczenia po ich śmierci tylko po przyznaniu ich przez Kasę autonomiczną i za uprzednią jej zgodą.

Sporządzone w Paryżu w dniu 2 lipca 1937 r. w dwóch egzemplarzach.

(—) *Jacques-Ferdinand Dreyfus*
(—) *Jules Laurent*
(—) *Gustave Lange*
(—) *T. Dyboski*
(—) *Z. Skokowski*
(—) *St. Fischlowitz*

tionne lui-même sur la formule M-ter les renseignements ci-dessus relatifs à la date d'acquisition de la nationalité.

La Caisse autonome s'engage, de son côté, à fournir les mêmes indications en ce qui concerne les assurés de nationalité française.

B. Aplication du paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention.

En vue de l'aplication du paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention, la Caisse autonome adressera à l'Institut de Varsovie la liste des assurés polonais et de leurs ayants-droit orphelins, dont les droits aux prestations ont été liquidés par ladite Caisse jusqu'à ce jour.

C. Paiement des prorata au décès

Il est entendu que pour les pensionnés décédés en Pologne, aucun paiement d'arrérages au décès ne devra être affectué par les organismes polonais sans liquidation et autorisation préalables par la Caisse autonome.

Fait à Paris, le 2 juillet 1937 en double exemplaire.

Signé:

(—) *Jacques-Ferdinand Dreyfus*
(—) *Jules Laurent*
(—) *Gustave Lange*
(—) *T. Dyboski*
(—) *Z. Skokowski*
(—) *St. Fischlowitz*

Protokół powyższy po dokonaniu wymiany między polskim Ministrem Opieki Społecznej a francuskim Ministrem Pracy pism, stwierdzających, że został przez nich zatwierdzony, wszedł w życie z dniem 20 września 1937 r.

IV. Opieka społeczna.

309.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 października 1937 r. Nr Oin. 1/I/30-7

w sprawie rewizji lekarskiej w junackich hufcach pracy.

Do

Urzędów wojewódzkich, komisariatu rządu na m. st. Warszawę i starostw (posiadających referaty spraw inwalidzkich).

W związku z art. 15 ust. (2) dekretu Prezydenta R. P. z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 515) w myśl którego to przepisu służba w junackich hufcach pracy, pełniona przez junaków (junaczki) uważana jest w zakresie świadczeń na wypadek utraty zdolności zarobkowej, kalectwa lub śmierci, za równoznaczną z czynną służbą wojskową — Ministerstwo Opieki Społecznej przesyła do wiadomości odpis zarządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 18 września 1937 r. Nr 931/San./37.

Równocześnie Ministerstwo wyjaśnia, że w razie zgłoszenia roszczenia do zaopatrzenia inwalidzkiego przez junaka (junaczkę) z tytułu doznania uszkodzenia zdrowia wskutek służby w junackich hufcach pracy — należy zwracać się o dokumenty, dotyczące przebiegu tej służby, do Komendy Głównej Junackich Hufców Pracy w Warszawie.

Dyrektor Departamentu:

(—) *B. Nakoniecznikoff*

1 zał.

Zał. do p. o. M. O. S. z dn. 20.X. 1937 r. Nr Oin. 1/I/30-7.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
KOMENDA GŁÓWNA
JUNACKICH HUFCÓW PRACY
Nr 931/San./37.

Warszawa, dnia 18 września 1937 r.

Na mocy Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. art. 15, poz. 2 (Dz. U. R. P. Nr 72) „Służba pracy młodzieży", opierając się na obowiązujących przepisach rewizyjnych wojskowych San. 6/24 szereg., wprowadzam następujące zarządzenia w sprawie rewizji lekarskiej w Junackich Hufcach Pracy.

1. Junacy i junaczki, którzy w czasie służby w J. H. P. doznali uszkodzenia stanu zdrowia na skutek choroby lub nieszczęśliwego wypadku, będą poddani postępowaniu rewizyjno-lekarskiemu w celu ustalenia stopnia utraty zdolności zarobkowej i stwierdzenia związku przyczynowego cierpienia ze służbą w J. H. P.

2. Postępowanie rewizyjno-lekarskie może być rozpoczęte:

a) na zarządzenie Komendanta Głównego J. H. P.,

b) na zarządzenie komendanta batalionu J. H. P., na wniosek lekarza batalionu J. H. P. lub ordynatora szpitala okręgowego,

c) na prośbę poszkodowanego (ej).

3. Tryb postępowania rewizyjno-lekarskiego jest następujący:

a) wdrożenie postępowania rewizyjnego,
b) badanie lekarskie,
c) wydanie orzeczenia i opinii,
d) zatwierdzenie orzeczenia i opinii.

4. Lekarz batalionu J. H. P. stawia wniosek na wdrożenie postępowania rewizyjnego, wystawia świadectwo wojskowo-lekarskie w wypadkach nie nasuwających wątpliwości, zaś w wypadkach wymagających dokładnego i wszechstronnego badania, względnie obserwacji szpitalnej, kieruje junaka (czkę) do właściwego szpitala okręgowego (przychodni lekarskiej), celem wydania orzeczenia i zaopiniowania w sprawie potrzeby wszczęcia postępowania rewizyjnego.

5. Po wystawieniu świadectwa wojskowo-lekarskiego, lub otrzymaniu orzeczenia szpitalnego wraz z opinią, lekarz batalionu stawia wniosek do komendanta batalionu o potrzebie wszczęcia postępowania rewizyjnego.

6. Komendant batalionu zarządza w rozkazie dziennym wszczęcie postępowania rewizyjnego i poleca sporządzenie aktu rewizyjnego. Akt rewizyjny składa się z listy rewizyjnej i załączników.

Akt zawiera:

a) dane ewidencyjne junaka (czki), wypełnione przez komendę batalionu,

b) dokładny opis cierpienia i oparte na nim określenie zdolności do służby w J. H. P. i do zarobkowania,

c) dane dotyczące czasu, miejsca i przyczyn powstania cierpienia i oparte na tym stwierdzenie istnienia, względnie nieistnienia związku przyczynowego cierpienia ze służbą w J. H. P.

Dane powyższe winny być oparte na urzędowych dokumentach, jak np. na rozkazach dziennych batalionu, na wnioskach lekarskich, na oświadczeniach przełożonych, w ostateczności na zeznaniach świadków.

7. Do aktu rewizyjnego należy dołączyć odpisy protokółów o nieszczęśliwych wypadkach poszkodowanego oraz wypisy z księgi chorych i księgi przyjęć ambulatoryjnych oddziału, jak również odpisy badań klinicznych itp.

8. Skompletowany akt rewizyjny komendant batalionu przesyła do Komendy Głównej J. H. P.

9. Po sprawdzeniu danych aktu przez Komendę Główną J. H. P. akt zostaje przesłany do Centralnej Przychodni 1 Szpitala Okręgowego w Warszawie. Akt, po załatwieniu przez Centralną Przychodnię Lekarską, zostaje zwrócony Komendzie Głównej J. H. P.; Komenda Główna po stwierdzeniu związku przyczynowego uszkodzenia zdrowia ze służbą w J. H. P. i po zatwierdzeniu przechowuje akt rewizyjny u siebie, przesyłając go na żądanie do właściwego starostwa, do którego poszkodowany zwrócił się z prośbą o przyznanie praw inwalidzkich.

Równocześnie Komendant Główny J. H. P. zarządza zwolnienie junaka (czki) z oddziału.

I Wiceminister Spraw Wojskowych:

(—) *Janusz Głuchowski*
gen bryg.

Otrzymują:

Szef Departamentu Zdrowia M. S. Wojsk.—do wiadomości,
Szef Departamentu Intendentury M. S. Wojsk. — do wiadomości,
D-cy O. K. Nr I-X po 2 egz. — do wykonania,
Komendant Centrum Wyszkolenia San. — do wykonania,
Komendant Główny J. H. P. — do wykonania.

310.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 października 1937 r. Nr Oin. 7/I/34-7

o odpisach decyzji o przyznaniu, zmianie wymiaru lub wstrzymaniu inwalidzie zaopatrzenia pieniężnego.

Do

Panów wojewodów, komisarza rządu na m. st. Warszawę i starostów (w starostwach, posiadających referaty spraw inwalidzkich).

W celu ściślejszego skoordynownia czynności referatów spraw inwalidzkich w starostwach i urzędach wojewódzkich (komisariacie rządu na m. st. Warszawę) z czynnościami władz skarbowych, powołanych do przyznawania i wymierzania zaopatrzenia pieniężnego inwalidom wojennym i wojskowym Ministerstwo Skarbu wydało dnia 4 sierpnia br. za Nr L.D.I. 30721/ER/37 zarządzenie, aby wspomniane władze skarbowe przesyłały właściwym urzędom wojewódzkim i starostwom, posiadającym referaty spraw inwalidzkich, odpisy decyzyj o przyznaniu inwalidzie zaopatrzenia pieniężnego, zmianie wymiaru tego zaopatrzenia (z wyjątkiem dodatków rodzinnych) lub wstrzymaniu jego wypłaty.

W związku z powyższym Ministerstwo Opieki Społecznej zarządza, co następuje:

Odpisy decyzyj władz skarbowych, które nadsyłane są zgodnie z wyżej przytoczonym zarządzeniem Ministerstwo Skarbu referatom spraw inwalidzkich w starostwach — należy wszywać do akt inwalidzkich przy właściwych orzeczeniach inwalidzkich komisyj lekarskich.

Odpisy te, uzupełniając akta inwalidzkie danymi co do wysokości otrzymywanego przez inwalidów zaopatrzenia pieniężnego, ułatwią starostwom prowadzenie racjonalnej akcji opiekuńczej nad inwalidami i przyczynią się do ułatwienia kontroli orzeczeń inwalidzkich komisyj lekarskich. Tym samym staje się zbędne przesyłanie władzom skarbowym odpisów orzeczeń inwalidzkich komisyj lekarskich w dwóch egzemplarzach (§ 30 instrukcji z dnia 5 czerwca 1937 r. Dz. Urz. M. O. S. Nr 13, poz. 206); odpisy wspomnianych orzeczeń należy przesyłać władzom skarbowym w jednym egzemplarzu.

Odpisy zaś decyzyj władz skarbowych nadsyłane w myśl przytoczonego na wstępie zarządzenia Ministerstwa Skarbu — urzędom wojewódzkim — należy wykorzystywać przy dalszej kontroli orzeczeń inwalidzkich komisyj lekarskich podczas periodycznych lustracyj referatów spraw inwalidzkich w starostwach.

Dyrektor Departamentu:

(—) *B. Nakoniecznikoff*

V. Zdrowie publiczne.

311.

OKÓLNIK C. 90 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 października 1937 r.
L. D. IV. 11057/1/37

w sprawie przedkładania wykazów kwartalnych o przywiezionych, wywiezionych oraz skonfiskowanych środkach i przetworach odurzających.

(Dz. Urz. M. Skarbu z dnia 20 października 1937 r. Nr 27, poz. 821).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu umożliwienia władzom polskim składania Centralnemu Komitetowi Opiumowemu przy Lidze Narodów w Genewie sprawozdań o obrocie środkami odurzającymi, przewidzianych w art. 22 pkt 1 lit. e oraz pkt 2 Konwencji dotyczącej opium (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 920 ex 1927), Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Urzędy celne upoważnione w myśl § 12 rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1925 r. o trybie postępowania przy przywozie i wywozie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98) do uskuteczniania odprawy celnej środków odurzających, tj. Urzędy Celne w Bydgoszczy, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Przemyślu, Sosnowcu, Stołpcach, Warszawie, Wilnie i Gdańsku (Post. Hauptbahnhof, Packhof i Simonsdorf) oraz Urzędy Celne uprawnione do rozstrzygania spraw karnych skarbowych obowiązane są w ciągu 5 dni po upływie każdego kwartału przedkładać Ministerstwu Opieki Społecznej, Departament Służby Zdrowia kwartalne wykazy o ilościach przywiezionych, wywiezionych i skonfiskowanych środków i przetworów odurzających, według załączonego wzoru.

Zał. do o. C. 90 M. Skarbu z dn. 13.X. 1937 r.

URZĄD CELNY W.....

L.....

..... dnia..... 19.... r.

W Y K A Z

środków i przetworów odurzających, przywiezionych, wywiezionych oraz skonfiskowanych w ..... kwartale 19..... r.

L. bieżąca	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której wydano certyfikat, wzgl. oskarżonej o przestępstwo	Certyfikat		Nazwa środka lub przetworu odurzającego	Zewnętrzne cechy, opakowanie, znaki, numery, etykiety, napisy i t. p.	Waga czysta		Data odprawy celnej wzgl. wykrycia przestępstwa	Nr zgłosz. celnego przywozowego (wywozowego) wzgl. sprawy karn.	Kraj pochodzenia przy przywozie wzgl. przemycie	Kraj przeznaczenia przy wywozie wzgl. wymycie	Co zrobiono ze skonfiskowanymi środkami i przetworami odurzającymi	Uwagi
		data wydania	Nr			kg	gr						
1	**A. Przywóz**												
2													
itd.													
1	**B. Wywóz**												
2													
itd.													
1	**C. Konfiskata**												
2													
itd.													

W wykazie tym, należy wykazywać najpierw środki i przetwory odurzające przywiezione, następnie wywiezione, a w końcu skonfiskowane, oddzielając w wykazie w sposób wyraźny każdy rodzaj odprawy tych środków i przetworów odurzających.

Jeżeli w okresie sprawozdawczym nie dokonano żadnych czynności w związku z przywozem, wywozem lub konfiskatą środków i przetworów odurzających, wykazów negatywnych przedkładać nie należy.

Jeżeli dokonano czynności dla pewnych rodzajów odprawy, należy w wykazie umieścić te rodzaje z opuszczeniem pozostałych.

Przez konfiskatę należy rozumieć przepadek przedmiotu na rzecz Skarbu Państwa, orzeczony wyrokiem sądowym, od którego nie przysługuje stronie żaden dalszy środek prawny.

Gdy zostaje przywieziona lub wywieziona tylko część środków i przetworów odurzających, wymieniona w certyfikacie, urząd celny obowiązany jest odnotować każdą częściową odprawę tych środków na certyfikacie przywozu lub wywozu, niezależnie od wykazania tej ilości w kwartalnym wykazie.

Po wyczerpaniu całej ilości środków i przetworów odurzających, wymienionej w certyfikacie przywozu względnie wywozu, odcinek certyfikatu należy zwrócić Ministerstwu Opieki Społecznej, Departament Służby Zdrowia.

Wykazami tymi obejmować należy nie tylko środki i przetwory odurzające wymienione w powołanej wyżej Konwencji opiumowej (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 920 z 1927 r.), ale także inne substancje odurzające, jak eter etylowy, objęty ustawą z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559) oraz te środki, ich sole i przetwory odurzające, które na podstawie art. 1 tej ustawy uznane będą za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia, a także kodeinę, objętą rozporządzeniem z dnia 15 grudnia 1931 r. o rozciągnięciu na kodeinę systemu certyfikatów przywozu i wywozu (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 72 ex 1932), jeżeli na nie zostaną wydane certyfikaty przywozu względnie wywozu lub zostaną skonfiskowane.

Wszystkie poprzednie zarządzenia w sprawie przedkładania sprawozdań i wykazów o środkach odurzających uchyla się.

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski*

1 zał. *(na str. 616).*

312.

PISMO OKÓLNE
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 października 1937 r. Nr W 1/115-7

w sprawie sporządzenia ewidencji pracowni bakteriologicznych w kraju.

Do

urzędów wojewódzkich i komisariatu rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Opieki Społecznej zarządza przeprowadzenie w całym kraju rejestracji wszystkich pracowni chemiczno-bakteriologicznych, wykonywujących badania dla celów diagnostyki lekarskiej, z wyjątkiem podręcznych pracowni analitycznych przy gabinetach lekarzy praktykujących oraz pracowni analitycznych przy aptekach.

Rejestracja ta ma się odbyć pod osobistą odpowiedzialnością lekarzy powiatowych do 1 grudnia 1937 r.

Dla jednolitości rejestracji Ministerstwo załącza 50 druków arkuszy ewidencyjnych.

Każda pracownia ma być zarejestrowana na 2 arkuszach: jeden zostanie w urzędzie wojewódzkim (komisariacie rządu), drugi ma być przesłany Ministerstwu do 1 grudnia 1937 r.

Aktualizacja rejestracji ma się odbywać każdego roku w ciągu stycznia. Ewentualne zmiany mają być Ministerstwu nadsyłane do 31 stycznia każdego roku. Negatywne sprawozdania obowiązują.

Jednakże o każdym zamknięciu pracowni należy niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo.

Kartotekę z rejestrami pracowni, jak i każdy rejestr, należy traktować jako tajne.

Do niniejszego dołącza się również objaśnienie do arkuszy rejestracyjnych.

za Podsekretarza Stanu
Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr J. Adamski*

2 zał. *(na str. 618 i 619).*

Zał. Nr 1 do p. o. M. O. S.
z dnia 21/X. 1937 r. Nr W. 1/115-7.

2 — Dokładny adres: województwo powiat miejscowość ul. Nr domu	1 — **Pracownia chem.-bakteriologiczna** rodzaj pracowni w	4 — Data założenia pracowni:
	3 — Właściciel pracowni:	5 — Podstawa prawna istnienia pracowni:
2a— Zmiany adresu:	3a— Zmiany właściciela:	

6 — Uwagi ogólne i inne zmiany:

7 — Personel pracowni.

Nazwisko i imię	Data urodzenia	Tytuł naukowy	Stosunek do służby wojskowej
KIEROWNIK			
ASYSTENCI			
LABORANCI			
INNI			

8 — Wyposażenie pracowni.

Stan w dniu 31-XII roku	Mikroskopy		Cieplarki						Autoklawy	Aparaty Kocha	Zwierzęta doświadczalne (Rodzaj, liczba)	Pomieszczenie pracowni		Uwagi
	liczba	optyka	elektryczne		gazowe		naftowe							
			liczba	objętość	liczba	objętość	liczba	objętość	liczba	liczba		liczba pokoi	kubatura	
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N
1936														
1937														
1938														
1939														
1940														
1941														
1942														
1943														
1944														
1945														

9 — Roczna liczba badań w pracowni.

Rodzaj badania	Liczba badań w roku									
	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945
Badanie na dur brzuszny: kał . . .										
mocz . . .										
posiew krwi										
Widal . .										
Badanie na dur plamisty (Veil Felix) .										
Badanie na czerwonkę										
Badanie na błonicę										
Badanie na gruźlicę										
Badanie na ostre zapal. opon mózg. .										
Badanie na chorobę Banga										
Badanie na gonokoki										
Badanie na krętki blade										
Badanie na Wasserman'a										
Badanie wody										
Badanie kliniczne										
Badania inne										
Razem										

format A4/skł. (210×297 m)
papier pisarski celulozowy satynowy 200 gr.

Zał. Nr 2 do o. M. O. S. z 21.X. 1937 r. Nr W. 1/115-7.

OBJAŚNIENIE.

W rubryce 1, w wierszu „rodzaj pracowni", należy podać, jaka jest pracownia: uniwersytecka, szpitalna, ubezpieczalni społecznej, samorządowa, czy prywatna.

W rubryce 5 należy podać numer i datę zezwolenia Ministerstwa na prowadzenie pracowni lub numer, datę i miejsce wydania dyplomu lekarskiego, jeżeli pracownia została założona i jest prowadzona z tytułu posiadania takiego dyplomu.

Rubryki 2a, 3a, i 7 należy wypełniać czarnym, miękkim ołówkiem, pozostałe zaś atramentem.

Również czarnym ołówkiem należy wprowadzać zmiany dat w rubrykach 2a, 3a i 7 po uprzednim wytarciu w nich dat nieaktualnych. O wszystkich zmianach, zachodzących w ciągu roku w tych rubrykach, należy niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo.

W rubryce 8 pod datą „1936" należy podać obecny stan wyposażenia pracowni, w rubryce zaś 9 pod datą „1936" podać liczby badań, dokonanych w roku 1936.

W styczniu 1938 r. w rubryce 8 pod datą „1937" należy podać stan wyposażenia pracowni w dniu 31 grudnia 1937 r., zaś w rubryce 9 pod datą „1937" — podać liczby badań, dokonanych w roku 1937.

Jeżeli będzie potrzeba więcej blankietów, należy się zwrócić po nie do Ministerstwa.

Blankiety zbyteczne należy odesłać Ministerstwu.

Wypełnione blankiety należy nadesłać pod adresem: Samodzielny Referat Wojskowy Ministerstwa Opieki Społecznej.

313.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 października 1937 r. Nr Zn. 3e//18-7

w sprawie czasowego pozbawienia Dawida Golda prawa wykonywania zawodu aptekarskiego.

Do

urzędów wojewódzkich, komisariatu rządu na m. st. Warszawę i starostw.

Ministerstwo Opieki Społecznej zawiadamia, że aptekarz Dawid Gold, zamieszkały w Warszawie, prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 grudnia 1936 r. Nr IV. 5 K. 127/36 został skazany na utratę prawa wykonywania zawodu aptekarskiego na przeciąg trzech lat, tj. do dnia 17 maja 1940 r. włącznie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Adamski*

314.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 listopada 1937 r. Nr Zn. 3c/21-7

w sprawie ewidencji bezpłatnych leków dla ubogich.

Do

urzędów wojewódzkich, komisariatu rządu na m. st. Warszawę i starostw.

W uzupełnieniu pisma okólnego Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 28 maja 1937 r. Nr Zn. 3c/21-7 (Dz. Urz. M. O. S. Nr 11/37, poz. 177) w sprawie bezpłatnych leków dla ubogich Ministerstwo Opieki Społecznej prosi o powiadomienie wszystkich znajdujących się w terenie ośrodków zdrowia i samodzielnych przychodni, zaopatrywanych przez Ministerstwo Opieki Społecznej w bezpłatne leki o obowiązku prowadzenia dokładnej ewidencji prowadzonej dla każdego leku oddzielnie.

Poszczególna ewidencja leku powinna zawierać:

1. Datę i ilość leku otrzymanego z Ministerstwa Opieki Społecznej.
2. Datę i ilość leku wydanego oraz nazwisko i imię otrzymującego leki.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Adamski*

315.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 listopada 1937 r. Nr Zn. 3e/7-7

w sprawie wycofania z obrotu preparatu organoterapeutycznego p. n. „Extractum testiculorum aquosum D. Kaleniczenki".

Do

urzędów wojewódzkich i komisariatu rządu na m. st. Warszawę.

Wobec stwierdzenia, że nie dopuszczony do obrotu w kraju preparat organoterapeutyczny p. n. „Extractum testiculorum aquosum D. Kaleniczenki" (zn. sł. „Kalefluid") znajdue się w obrocie w oryginałach i w falsyfikatach, Ministerstwo Opieki Społecznej prosi o niezwłoczne wycofanie z obiegu zapasów tego preparatu, znajdujących się w aptekach i w hurtowych składach aptecznych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Adamski*

316.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 listopada 1937 r. Nr Zn. 9/18-7

w sprawie kursu dokształcającego dla lekarzy z zakresu eugeniki.

Do

urzędów wojewódzkich, komisariatu rządu na m. st. Warszawę i starostw.

Ministerstwo Opieki Społecznej zawiadamia, że w czasie od dn. 6 do 9 stycznia 1938 roku włącznie odbędzie się w Warszawie w Polskim Towarzystwie Eugenicznym kurs dokształcający dla lekarzy z zakresu eugeniki i poradnictwa przedślubnego.

Jednocześnie Ministerstwo Opieki Społecznej prosi o powiadomienie o powyższym lekarzy samorządowych, ośrodków zdrowia i innych interesujących się zagadnieniami eugeniki.

Zgłoszenia na powyższy kurs należy kierować do Polskiego Towarzystwa Eugenicznego w Warszawie, ul. Nowy Świat Nr 1 m. 3 (telefon 9-59-99).

Program kursu podany jest w załączniku.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr J. Adamski*

1 zał.

Zał. do p. o. M. O. S. z dn. 5.XI. 1937 r. Nr Zn. 9/18-7.

PROGRAM KURSU DLA LEKARZY

z zakresu eugeniki i poradnictwa przedślubnego.

6 stycznia 1938 r. — czwartek:

godz. 10—11 dr. med. Leon Wernic — Rozwój historyczny eugeniki do czasów ostatnich zagranicą i w Polsce.
„ 11—12 dr. med. Leon Wernic — Podział eugeniki, znaczenie eugeniki pozytywnej i jej postulaty.
„ 12—13 dr. med. Bonawentura Kamiński — Galton i badania rodowodowe w medycynie.
„ 13—15 prof. Maria Skalińska — Materialne podstawy dziedziczności (Genetyka — Mendl — Morgan — mutacje).
„ 17—18 doc. Zygmunt Kraczkiewicz — O dziedziczeniu płci.
„ 18—19 dr. med. Marcin Kacprzak — Biometryka.

7 stycznia 1938 r. — piątek:

godz. 10—12 prof. Eugenia Stołyhwo — Typy antropologiczne.
„ 12—13 doc. dr. med. Henryk Gnoiński — O konstytucjach fizycznych człowieka.
„ 13—14 dr. med. Karol Mikulski — Zagadnienie bliźniąt a eugenika.
„ 14—15 dr. med. Jan Nowakowski — Poradnictwo przedślubne.
„ 17—18 sędzia Kazimierz Fleszyński — Prawodawstwo eugeniczne.
„ 18—19 mgr. Mieczysław Lucius — Nowe prawodawstwo kanoniczne a eugenika.

8 stycznia 1938 r. — sobota:

godz. 9—10 dyr. dr. med. Henryk Szczodrowski — Choroby weneryczne a poradnictwo przedślubne.
„ 10—11 dyr. dr. med. Czesław Wroczyński — Lekarz szkolny a eugenika.
„ 11—12 dr. med. Leon Wernic — Zadania instruktorów eugenicznych.
„ 12—13 dr. med. Tadeusz Welfle — Życie płciowe młodzieży polskiej.
„ 13—14 dr. med. Henryk Szpidbaum — Zaburzenia hormonalne.
„ 14—15 dr. med. Jerzy Babecki — Ruch Maltuzjański i Neomaltuzjański.
„ 15—16 dr. med. Stefan Rudzki — Gruźlica a dziedziczność.
„ 17—18 prok. Stanisław Czerwiński — Dziedziczne a chroniczne przestępstwo.
„ 18—19 dr. med. Jerzy Szpakowski — Dziedziczenie chorób psychicznych.

9 stycznia 1938 r. — niedziela:

godz. 10—11 prof. Ludwik Hirszfeld — O typach krwi i ich dziedziczeniu.
„ 11—12 dr. med. Leon Wernic — O dziedziczeniu chorób skóry.
„ 12—13 doc. dr. med. Gustaw Bychowski — Zboczenia płciowe a dziedziczność.
„ 13—14 prof. dr. med. Władysław Melanowski — O dziedziczeniu wad wzroku.
„ 14—15 dr. med. Jan Posmykiewicz — O dziedziczeniu wad słuchu i węchu.
„ 17—18 dr. med. Ksawery Sieńko — Wpływ chorób wenerycznych na potomstwo.
„ 18—19 dr. med. Leonard Kowarski — Zagadnienia społeczne i administracyjne a eugenika (populacja, emigracja, ruch kobiecy).

Kierownictwo zastrzega sobie wszelkie zmiany w programie.

VI. Sprawy ogólno-administracyjne.

317.

OKÓLNIK Nr 62/37

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 października 1937 r. Nr Bd. 1/33-7

w sprawie oddłużenia funkcjonariuszów państwowych i zaliczek na uposażenie.

Do

Panów dyrektorów departamentów i równorzędnych, dyrektorów i kierowników urzędów i zakładów podległych Ministerstwu

oraz

Pana dyrektora Funduszu Pracy.

Zebrane dane o przebiegu akcji oddłużenia funkcjonariuszów państwowych, prowadzonej w myśl okólnika Nr 13/36 z dnia 10 marca 1936 r. (Dz. Urz. M. O. S. Nr 5/36, str. 139) — wskazują, że akcja ta jest na ukończeniu, gdyż w niektórych tylko instytucjach pozostała jeszcze niewielka ilość niezałatwionych zgłoszeń.

Przeszło półtoraroczne trwanie akcji oddłużeniowej pozwala sądzić, że pozostało już niewielu funkcjonariuszów, którzy, odpowiadając warunkom powołanego wyżej okólnika, mogliby się ubiegać o pożyczki oddłużeniowe.

W celu zakończenia akcji oddłużeniowej Pan Prezes Rady Ministrów ustalił ostateczny termin, do którego mogą być wnoszone podania o pożyczki oddłużeniowe na dzień 31 grudnia 1937 r.

W związku z powyższym, stosownie do okólnika Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 października 1937 r. Nr 42-2/28, zarządzam, co następuje:

1. przekazywanie na „rachunek oddłużenia" połowy wpływów ze zwrotu zaliczek na uposażenie, winno być wstrzymane z chwilą, gdy przekazane sumy łącznie ze zwrotem udzielonych już pożyczek oddłużeniowych, będą wystarczające na uwzględnienie podań, wniesionych do dnia 31 grudnia 1937 r., a odpowiadających warunkom przytoczonego okólnika z dnia 25 lutego 1936 r.

2. Sumy pozostałe na „rachunku oddłużenia" po uwzględnieniu wszystkich podań, winny być przelane na rachunek funduszu zaliczkowego. Dotyczy to zarówno sum przekazanych na „rachunek oddłużenia" ze zwrotu zaliczek, jak i rat potrąconych pożyczek oddłużeniowych.

3. Po osiągnięciu sum, wystarczających na udzielenie funkcjonariuszom, odpowiadającym warunkom okólnika, pożyczek oddłużeniowych, automatycznie uchyla się punkt IV okólnika Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1936 r. Nr 42-2/28, natomiast przywraca się moc okólnika z dnia 22 czerwca 1934 r. Nr 42-2/18 w sprawie zaliczek na uposażenie.

4. W związku z art. 11 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), na podstawie którego została przedłużona moc obowiązująca dekretu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) wstrzymuje się wejście w życie postanowień punktu III okólnika z dnia 25 lutego 1936 r. Nr 42-2/28 co do spłaty zaliczek na uposażenie w pełnej wysokości raty normalnej od dnia 1 grudnia 1937 r. i przedłuża się okres ulgowych spłat w wysokości 40% względnie 50% do dnia 31 marca 1938 r.

Po ukończeniu akcji oddłużenia zechcą Panowie przedstawić Ministerstwu ostateczne sprawozdania z uwzględnieniem wysokości przeznaczanych na oddłużenie funduszów, ilości osób oddłużonych i ogólnej sumy udzielonych pożyczek.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

1 zał.

Zał do o. Nr 62/37 M. O. S. z dn. 26.X. 1937 r.

Warszawa, dnia 5 października 1937 r.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr 42-2/78

Oddłużenie funkcjonariuszów państwowych. Zaliczki na uposażenie.

Okólnik Nr 26.

Do

wszystkich PP. Ministrów w Warszawie.

Zebrane dane o przebiegu akcji oddłużenia funkcjonariuszów państwowych, zarządzonej okólnikiem z dnia 25 lutego 1936 r. Nr 42-2/28 wskazują, że akcja ta w niektórych działach zarządu państwowego jest już ukończona zaś w innych działach pozostała do rozpatrzenia niewielka ilość zgłoszeń.

Przeszło półtoraroczne trwanie akcji oddłużeniowej pozwala na przyjęcie, że pozostało już nie wielu funkcjonariuszów, którzy odpowiadając warunkom powołanego wyżej okólnika, mogliby się ubiegać o pożyczki oddłużeniowe.

W celu więc zakończenia powyższej akcji ustalam termin, do którego mogą być wnoszone podania o pożyczki oddłużeniowe na dzień 31 grudnia 1937 r.

Równocześnie zmieniam okólnik z dnia 20 kwietnia 1937 r. Nr 42-2/47 w tym kierunku, że przekazywanie na „rachunek oddłużenia" połowy wpływów ze zwrotu zaliczek na uposażenie ustaje z chwilą, gdy przekazane sumy łącznie ze zwrotami udzielonych już pożyczek oddłużeniowych będą wystarczające na uwzględnienie podań odpowiadających warunkom okólnika.

Sumy pozostałe na „rachunku oddłużenia" po uwzględnieniu wszystkich podań, winny być przelane na fundusz zaliczkowy. Dotyczy to zarówno sum przekazanych na „rachunek oddłużenia" ze zwrotu zaliczek, jak i rat potrąconych pożyczek oddłużeniowych.

Po osiągnięciu w danym dziale zarządu państwowego sum wystarczających na udzielenie funkcjonariuszom państwowym, odpowiadającym warunkom okólnika, pożyczek oddłużeniowych, uchylam punkt IV okólnika swego z dnia 25 lutego 1936 r. Nr 42-2/28 i przywracam moc okólnika z dnia 22 czerwca 1934 r. Nr 42-2/18 w sprawie zaliczek na uposażenie.

W związku z art. 11 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), na podstawie którego została przedłużona moc obowiązująca dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503), wstrzymuję wejście w życie postanowień punktu III okólnika z dnia 25 lutego 1936 r. Nr 42-2/28, co do spłaty zaliczek na uposażenie w pełnej wysokości raty normalnej od dnia 1 grudnia 1937 r. i przedłużam okres ulgowych spłat w wysokości 40% względnie 50% do dnia 31 marca 1938 r.

Równocześnie proszę PP. Ministrów o nadesłanie po ukończeniu akcji oddłużenia sprawozdań do Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwa Skarbu.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski*

KOMUNIKATY

318.

ZMIANY PERSONALNE.

w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Opieki Społecznej, w urzędach i zakładach podległych.

Przyjęci:

Lek. Janusz Balicki — z dniem 1.X. 1937 r. w charakterze kontr. referendarza do urzędu wojewódzkiego w Kielcach.

Inż. Borys Humieniuk — z dn. 1.X. 1937 r. w charakterze kontr. referendarza do IV Okręgu Inspekcji Pracy w Kielcach.

Halina Jóźwiakówna — z dniem 10.X. 1937 r. w charakterze kontr. pom. technicznego do Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

Mgr Tadeusz Brzeziński — z dniem 1.XI. 1937 r. w charakterze kontr. referendarza do Zarządu Centralnego.

Mgr Marian Soroczyński — z dniem 1.XI. 1937 r. w charakterze prow. adiunkta do Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

Dr Mieczysław Kossowski — z dniem 14.X. 1937 r. w charakterze kontr. lek. pow. do starostwa powiatowego w Mławie.

Zmiany

(przeniesienia na inne miejsce służbowe, zmiana stanowiska — tytułu, zmiana charakteru stosunku służbowego):

Dr Elwira Mankówna — kontr. asystent filii Państwowego Zakładu Higieny w Poznaniu — z dniem 1.X. 1937 r. przeniesiona do Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

Dr Marian Zachert — radca w Zarządzie Centralnym p. o. inspektora — z dn. 22.X. 1937 r. mianowany inspektorem Zarządu Centralnego.

Marianowi Mikosiowi — kontr. podref. I Okręgu Inspekcji Pracy w Warszawie — z dniem 1.XI. 1937 r. powierzono obowiązki podinspektora pracy w I Okręgu Inspekcji Pracy.

Mgr Aleksandrowi Asztemborskiemu, prow. referendarzowi 36 Obwodu Inspekcji Pracy w Brześciu n/Bugiem — z dniem 1.XI. 1937 r. powierzono obowiązki podinspektora pracy 36 Obwodu Insp. Pr. w Brześciu n/Bugiem.

Michał Mika, kontr. pracownik Państwowego Zakładu Zdrojowego w Busku — z dniem 1.X. 1937 r. mianowany prow. podreferendarzem w Państwowym Zakładzie Zdrojowym w Busku.

Zygmunt Dmochowski, kontr. pracownik Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie — z dniem 1.X. 1937 r. mianowany prow. pom. kanc. w Państwowym Zakładzie Higieny w Warszawie.

Dr Tadeusz Skalski, prow. lekarz powiatowy starostwa powiatowego w Nowym Tomyślu — z dniem 7.VIII. 1937 r. mianowany lekarzem powiatowym starostwa powiatowego w Nowym Tomyślu.

Dr Tadeusz Krzemiński, kontr. lekarz powiatowy starostwa powiatowego w Gostyninie — z dniem 1.X. 1937 r. mianowany prow. lek. pow. starostwa powiatowego w Gostyninie.

Witold Drobiazko, kontr. lustrator szpitali urzędu wojewódzkiego w Wilnie — z dniem 1.X. 1937 r. mianowany prow. lustratorem szpitali urzędu wojewódzkiego w Wilnie.

Lek. Henryk Walecki, kontr. kierownik filii Państwowego Zakładu Higieny w Łucku — z dniem 1.X. 1937 r. mianowany prow. kierownikiem filii Państwowego Zakładu Higieny w Łucku.

Dr Marian Stangenberg, kontr. asystent Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie — z dniem 1.XI. 1937 r mianowany prow. asystentem Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

Dr Edward Grzegorzewski, kontr. kierownik Oddziału Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie — z dniem 1.XI. 1937 r. mianowany prow. kierownikiem Oddziału Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

Dr Jan Danielski, prow. naczelnik wydziału Pracy, Opieki i Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie — z dniem 22.X. 1937 r. mianowany naczelnikiem Wydziału Pracy, Opieki i Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

Stanisław Protas, kontr. pracownik rachunkowy Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie — z dniem 1.XI. 1937 r. mianowany prow. sekretarzem rachunkowym Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

Zenon Urbanowski, kontr. pracownik Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie — z dniem 1.XI. 1937 r. mianowany prow. sekretarzem technicznym Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie

Mgr Maciejowi Święcickiemu, asystentowi inspekcyjnemu — z dniem 1.XI. 1937 r. powierzono obowiązki kontr. referendarza w II Okręgu Inspekcji Pracy w Warszawie, z czasowym przydziałem do Głównego Inspektora Pracy.

Mgr Wacławowi Iwaszkiewiczowi, asystentowi inspekcyjnemu — z dniem 1.XI. 1937 r. powierzono obowiązki kontr. referendarza w II Okręgu Inspekcji Pracy w Warszawie, z czasowym przydziałem do Głównego Inspektora Pracy.

Mgr Irenie Zawadowskiej, asystentowi inspekcyjnemu — z dniem 1.XI. 1937 r. powierzono obowiązki kontr. referendarza w I Okręgu Inspekcji Pracy w Warszawie, z czasowym przydziałem do Głównego Inspektora Pracy.

Mgr Marii Szultowej, asystentowi inspekcyjnemu — z dniem 1.XI. 1937 r. powierzono obowiązki kontr. referendarza w I Okręgu Inspekcji Pracy w Warszawie, z czasowym przydziałem do Głównego Inspektora Pracy.

Zwolnieni:

Dr Brunon Nowakowski, kierownik oddziału Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie — zwolniony z dniem 31.X. 1937 r. w związku z zamianowaniem profesorem nadzw. Uniwersytetu St. Batorego w Wilnie.

Dr Ludwik Babiak, prow. lekarz powiatowy p. o. inspektora lekarskiego urzędu wojewódzkiego w Poznaniu — z dniem 31.X. 1937 r. zwolniony na własną prośbę.

Lek. Włodzimierz Kuryłowicz, kontr. asystent filii Państwowego Zakładu Higieny we Lwowie — z dniem 30.IX. 1937 r. zwolniony na własną prośbę.

Eryk Schönborn, kontr. buchalter Państwowego Szpitala Psychiatrycznego w Wilnie — z dniem 30.IX. 1937 r. zwolniony na własną prośbę.

Dr Kamil Niedźwiałowski, kontr. lekarz powiatowy starostwa powiatowego w Bielsku Podlaskim — z dniem 31.X. 1937 r. zwolniony na skutek powołania do czynnej służby wojskowej.

319.

ZBIÓR UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY.

W okresie od dnia 21 października do dnia 5 listopada 1937 r. wydano Nr Nr 17, 18 i 19 „Zbioru układów zbiorowych pracy" o treści następującej:

Nr 17 z dnia 23 października 1937 r.

Poz. 70. Zarządzenie M. O. S. z dn. 14.X. 1937 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy straży leśnej na obszarze województwa wołyńskiego na rok służbowy 1937/38.

Poz. 71. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dn. 30.VIII. 1937 r., ustalające warunki pracy i płacy dla dozorców domowych na obszarze m. Tarnowa na rok 1937/38.

Nr 18 z dnia 25 października 1937 r.

Poz. 72. Rozporządzenie M. O. S. z dnia 27.IX. 1937 r. wydane w porozumieniu z Min. Przemysłu i Handlu o nadaniu orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dn. 3.VIII. 1937 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu włókienniczego na obszarze m. st. Warszawy i województw: łódzkiego, warszawskiego i kieleckiego (Dz. U. R. P. z dnia 16 października 1937 r. Nr 73, poz. 534).

Poz. 73. Obwieszczenie M. O. S. z dnia 21.X. 1937 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu gastronomiczno - hotelarskiego na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego układowi zbiorowemu pracy z dnia 20.IX. 1937 r.

Poz. 74. Obwieszczenie M. O. S. z dnia 19.X. 1937 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Gdyni układowi zbiorowemu pracy z dn. 30.V. 1937 r.

Poz. 75. Obwieszczenie M. O. S. z dnia 21.X. 1937 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu mineralnego — z wyłączeniem ceramiki, chemicznego, papierniczego — z wyłączeniem pomocników wykwalifikowanych, nakładaczek i nakładaczy przemysłu poligraficznego oraz introligatorów zatrudnionych w zakładach graficznych i kartoniarskich, spożywczego — z wyłączeniem wyrobu i rafinerii cukru oraz przemysłu spirytusowego, galanteryjnego oraz zakładów handlowych na obszarze województwa poznańskiego z wyłączeniem miasta i powiatu Bydgoszcz, miasta i powiatu Inowrocław, miasta i powiatu Gniezno oraz powiatów wyrzyskiego i szubińskiego układowi zbiorowemu pracy z dn. 1.X. 1937 r.

Poz. 76. Obwieszczenie M. O. S. z dnia 21.X. 1937 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu metalowego na obszarze województwa poznańskiego z wyłączeniem miasta i powiatu Bydgoszcz, miasta i powiatu Inowrocław, miasta i powiatu Gniezno oraz powiatów wyrzyskiego i szubińskiego układowi zbiorowemu pracy z dn. 1.X. 1937 r.

Nr 19 z dnia 5 listopada 1937 r.

Poz. 77. Zarządzenie M. O. S. z dn. 21.X. 1937 r. w sprawie poddania zatargu zbiorowego w przemyśle lniano - jutowym na obszarze m. Częstochowy i os. Gnaszyn rozstrzygnięciu komisji rozjemczej.

Poz. 78. Zarządzenie M. O. S. z dn. 21.X. 1937 r. o zatwierdzeniu orzeczenia Komisji Rozjemczej z dn. 7.X. 1937 r. dla górnictwa węglowego na obszarze Zagłębi Dąbrowskiego i Krakowskiego.

320.

W sprawie wydawnictwa „Uzdrowiska Polskie".

Związek Uzdrowisk Polskich wydał książkę p. t. „Uzdrowiska Polskie". Wydawnictwo to, bogato ilustrowane, stanowi przegląd dorobku polskich uzdrowisk w okresie powojennym. Opracowane w sposób przejrzysty na podstawie źródłowych materiałów, ma ono na celu zapoznanie społeczeństwa ze stanem uzdrowisk polskich i tym samym ich spopularyzowanie. Wskazane jest, aby z książką tą zapoznali się lekarze, a w szczególności lekarze publicznej służby zdrowia.

Z uwagi na powyższe, wydawnictwo p. t. „Uzdrowiska Polskie" zasługuje na specjalne poparcie i rozpowszechnienie.

Cena egzemplarza wynosi 3 zł, wraz z cennikiem obejmującym wszystkie uzdrowiska — zł 3,50. Lekarzom udziela się rabatu w wysokości 30%.

Zamówienia kierować należy do Związku Uzdrowisk Polskich w Warszawie, ul. Boduena nr 2.

321.

W sprawie wydawnictwa „Prawo Pracy" M. Stępczyńskiego i S. Walewskiego.

Ukazał się w druku w nakładzie Księgarni Wydawnictw Prawniczych (M. Gintera) zbiór ustaw, rozporządzeń i orzecznictwa p. t. „Prawo Pracy" w opracowaniu mgr. praw M. Stępczyńskiego i S. Walewskiego, kierownika sekretarjatu Sądu Pracy w Warszawie, z przedmową St. Kamieńskiego, sędziego S. O., przewodniczącego Sądu Pracy w Warszawie.

Ze względu na znajomość rzeczy autorów i dostępną cenę zbiór ten zasługuje na rozpowszechnienie.

ZAMÓWIENIA I WPŁATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA, UL. DŁUGA 38/40.

NAKŁADEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22, Nr 94396.

PRENUMERATA ROCZNA 12 ZŁ CENA ODDZIELNEGO NUMERU 1 ZŁ